

רע"פ 6792/21 - אמיר בן יהוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6792/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אמיר בן יהוד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עבא"פ 43698-09-21 מיום 7.10.2021 שניתן על ידי כב' השופטת תמר בזק רפפורט ובקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה

בשם המבקש: עו"ד מוריה ששון; עו"ד דוד הלוי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור לפי סעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט או החוק) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ת' בזק רפפורט) בעבא"פ 43698-09-21 מיום 7.10.2021, אשר דחה ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' לנג) במ"י 38695-09-21 מיום 29.9.2021, במסגרתה נדחתה בקשת המבקש לאסור פרסום שמו ופרטיו.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי. ביום 12.10.2021 הוריתי על עיכוב ביצוע החלטה זו, עד למתן החלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש, עורך-דין במקצועו, מתנהלת חקירה בגין חשד לתקיפת עובד ציבור, כדי להכשילו בתפקידו; השתתפות בהתפרעות לאחר הוראת התפזרות; איומים; תקיפה סתם; והפרעה לעובד ציבור. על פי החשד, ביום 28.9.2021 נכנס המבקש לאזור שהוכרז כשטח צבאי סגור, בו התקיים אירוע הפרת סדר. אגב כך, תקף המבקש חיילים באמצעות קללות ודחיפות ואף הכה בפניו של אחד החיילים וכן התפרע ובעט בחיילים בעת שנעצר.
3. ביום 29.9.2021, נערך דיון בבית משפט השלום בבקשת המשיבה להאריך את מעצרו של המבקש ב-5 ימים. במסגרת דיון זה ביקש בא-כוח המבקש, בהסכמת בא-כוח המשיבה, ליתן צו איסור פרסום על פרטיו של המבקש. בהחלטתו הורה בית משפט השלום על שחרור המבקש בתנאים למעצר בית מלא. לצד זאת נקבע, כי לאחר שבית המשפט נחשף לחומר הראיות, שהוא ברף הגבוה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מן הכלל לפיו דיונים מתקיימים בדלתיים פתוחות, יש לדחות את בקשת המבקש ליתן צו איסור פרסום בעניינו. בהקשר זה קבע בית המשפט, כי אין בעובדה שהמבקש עורך-דין, כשלעצמה, כדי להצדיק את מתן הצו המבוקש.
- המבקש לא השלים עם החלטתו של בית משפט השלום וערר עליה לבית המשפט המחוזי.
4. ביום 7.10.2021 דחה בית המשפט המחוזי את ערר המבקש וקבע כי לא נפלה שגיאה בהחלטת בית משפט השלום עת שהורה על פרסום שמו בניגוד לעמדת הצדדים. עוד נקבע, כי בכל הנוגע לאיסור פרסום שמו של חשוד, מופקד בית המשפט על שמירת האיזון בין עניינו של מבקש הצו לבין העניין הציבורי שבפרסום, וממילא משקלה של הסכמת הצדדים איננו מכריע. הגם שסביר שתגרם למבקש אי נוחות כתוצאה מפרסום פרטיו, הרי שאין בכך כדי להצדיק מתן צו איסור פרסום. דרישת המחוקק היא לקיומו של נזק חמור ומיוחד כדי להצדיק שקילת איסור פרסום וכפי שקבע בית משפט השלום, אין בהיות המבקש עורך-דין כדי להצדיק את מתן הצו המבוקש.
- על החלטת בית המשפט המחוזי הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

טענות המבקש

5. בבקשה נטען כי זו עוסקת במקרה חריג, בו חרף הסכמת הצדדים לאסור את פרסום שם המבקש ופרטיו המזהים, התיר בית המשפט השלום, ואחריו בית המשפט המחוזי, את הפרסום.
- לעמדת המבקש, בקשת רשות הערעור מעוררת סוגיה עקרונית בדבר שרטוט תפקידו של בית המשפט. לטענתו, כאשר אף גורם אינו מבקש את התרת הפרסום, ואין כל אינטרס ציבורי בפרסום, אין זה ראוי שבית המשפט ינקוט יוזמה עצמאית ויתן החלטה הכרוכה בפגיעה קשה וחמורה במבקש.

לצד האמור טוען המבקש, כי אף לגופו של עניין מכלול השיקולים תומך באיסור הפרסום: האירוע מינורי; המצוי

בשלבי בדיקה ראשוניים וקיימת סבירות גבוהה שלא יוגש כתב אישום לבסוף; אם יוחלט לבסוף להגיש כתב אישום נגד המבקש ממילא יפורסמו פרטיו, כך שראוי להמתין להתבהרות התמונה; לא ניתן להצביע על עניין ציבורי מיוחד באירוע; המבקש הוא עורך-דין ולכן הנזק שייגרם לו, אם יפורסמו פרטיו כמי שחשוד בתקיפת חייל, יהיה חמור ובלתי הפיך.

כמו כן טוען המבקש, כי בית המשפט המחוזי בא לכלל טעות שעה שבחן את בקשתו בזיקה לשאלת קיומם של ראיות וחשד סביר. לטענתו, לשאלות אלו אין כל קשר לשאלת הפרסום, ואילו המבחן הקבוע בחוק בתי המשפט הוא היחס שבין הנזק שיגרם מהפרסום לבין האינטרס הציבורי שבו.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות על הסף. חרף ניסיון המבקש לעטות על הבקשה אצטלה עקרונית, לא מצאתי כי עניינו מעלה שאלה משפטית בעלת השפעה רחבה, או כי קיים חשש שנגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (ראו רע"פ 4940/17 בן דוד נ' מדינת ישראל (22.6.2017); רע"פ 7144/18 אבו רייא נ' מדינת ישראל (12.10.2018)). בניגוד לטענת המבקש, עניינה של הבקשה דנן הוא ביישום הדין על נסיבות המקרה הקונקרטי.

7. לגופו של עניין, הכלל בדבר פומביות הדיון הוא כלל יסוד המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט, ככזה הינו הוראת חוק שאין להתנות עליה ואינה מושפעת מהסכמת הצדדים. כפועל יוצא מכך, החריגים לכלל, כפי שנקבעו בחוק בתי המשפט, זכו לפרשנות מצמצמת (בש"פ 8108/19 וולצ'ק נ' מדינת ישראל (15.12.2019)). על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון בדרך של איסור פרסום שמו, מוטל נטל משמעותי וכבד להראות כי עלול להיגרם לו נזק חמור מהרגיל אם יותר הפרסום (רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013)). כמו כן, עליו להראות כי יש להעדיף את עניינו שלו על פני העניין הציבורי שבפרסום (רע"פ 9999/17 זורנו נ' מדינת ישראל (27.12.2017)). לפיכך, רק בהתקיים מבחנים אלה רשאי בית המשפט לסטות מן הכלל האמור, ואין בהסכמתם של הצדדים כדי לחייבו.

8. בנסיבות המקרה דנן, לא הצביע המבקש על נזק חמור העלול להיגרם לו בשל הפרסום. הנזקים עליהם הצביע המבקש, אשר עלולים להתממש בשל פרסום שמו כחשוד, אינם מספיקים כדי לבסס נזק חמור, אף בהתחשב בעיסוקו כעורך-דין.

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. החלטתי מיום 12.10.2021 לעניין עיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי מבוטלת בזאת.

ניתנה היום, י"ב בחשון התשפ"ב (18.10.2021).

